

ARXIU MONTSERRAT PUJOL. - Nadal del 2000

NADALES

Flamants de bones obres i amb pas suau,
anem a l'Establia cercant la pau;
i, omplint-ne les alforges, cridem ben alt:
L'amor ens agermana, que ja és Nadal!
(1957)

*S'ha arborat altra vegada
nostre cor enmig l'hivern,
per la immensa flamarada
de l'amor del Déu etern.* (1961)

La llet blanca ara és més blanca
i l'anyell és més mansoi,
i la flor de cada branca
dintre el seu perfum hi tanca
un amor tot alegre. (1962)

*La donzella ha acceptat
i s'ha fet tabernacle
d'aquest Lliri gemat
engendrat per miracle.
I en son si virginal
ha sentit l'ambrosia
del miracle cabdal:
Déu vos salve, Maria!*
(1958)

La Cova té el caminet
de la suprema esperança;
jo, com una ovella mansa,
l'he de seguir, enmig del fred. (1971)

BON NADAL!

*Per la senderina d'aquest món ingràt,
Jesús, que hi camina, senyal hi ha deixat:
la senyal divina d'un amor alat.* (1961)

EL CEMENTIRI

Pau, quietud i silenci,
tots forjadors de records,
que feu que la pensa es llenci
a reviure els nostres morts.

Mentre fem la nostra via,
pels distints camins del món,
dintre de l'ànima ens nia
un anhel greu i pregon.

I ens captiven les riqueses,
i ens atrauen els honors,
i ens sentim les mans enceses
pels focs enlluernadors.

Fins la germanor s'oblida
i el cor es torna cruel,
que la lluita per la vida,
porta, a dins, regust de fel.

L'esperit li ha pres les ales,
i, enfilant-se Cel amunt,
ha arrencat totes les gales
d'aquell cos fred i difunt. *M.P.*

LA FONT DE L'ALZINA

Quina fresca hi fa a la font gemada,
quina fresca hi fa per a berenar.
Toca el flabiol; fem una ballada
que ens porta l'encís d'un franc benestar.

Si fa el sol roent, l'alzina ens ombreja,
sentats al pedris cançons entonem,
exorna el seu clos herbei que verdeja,
un herbei menut, perquè entre ell ballem.

Si el peu el marceix, bé prou que es revifa
puix té tot un mes per créixer i pujar;
quan hi anem de nou, ja nova catifa
convida a tothom a dar-se la mà.

Fontinyol d'argent, catifa de molsa,
alzina gegant, de fulles brillants:
deixa'ns a l'esguard la carícia dolça
de l'airet joliu que ve dels teus plans.

1952. (Corbera de Baix, terme de Cervelló.)

DUES FRASES de Montserrat Pujol (7-7-1979)

"Als meus 76 anys, em vingué una rauxa de pintar, més ben dit, d'escampar colors."

"Diré el que m'empeny a escriure. És una ànsia de donar, de fer amable la vida."

DUES ESTROFES, recordant la primera missa del seu fill Joan, una en el XXV aniversari.

Vint-i-cinc anys! Recorda l'alegria
que t'inundà en dia tan feliç;
i vulgui Déu que tots, ben junts un dia,
ens retrobem, amb Ell, al Paradís. (1981)

*Els dies de joia ja tots han fugit,
mes aquesta toia mai no s'ha marcit.
Com el primer dia mantens la il·lusió:
servir, amb alegria, al Déu i Senyor. (1983)*

ESDEVENIMENTS

EN RECORDANÇA

El dia 6 de març d'enguany ens va deixar per sempre Maria Canals i Pujol, filla de Montserrat Pujol, que va escriure "Semblança de la meva mare" per al llibre *Molinenques, i altres poemes*. Seria bo que també altres escrits de Maria Canals, sobretot els poemes, es poguessin editar, perquè no es perdin per als qui l'enyorem i admirem la seva personalitat.

NOTA BIBLIOGRÀFICA

Ara farà un any que va sortir el llibre *El compromís de viure. Apunts de memòria*, del metge, escriptor i polític Joan Colomines (Barcelona, 1922), en el qual surt citada Montserrat Pujol a la pàgina 493, pel fet d'haver fet una lectura de poemes (*Jo com diré t'estimo?*), en la sessió 31 de Barbolles Poètiques, l'11-3-1962, presentada pel mateix J. Colomines, a casa seva. "De Barbolles se'n feren 36 sessions en dissabtes alterns. La valoració cal fer-la des dels angles literari i polític. Tothom sabia a què s'arriscava, i tothom pretenia oferir el màxim de qualitat. Fou una forma pacífica, ordenada, culta i constructiva de compromís cultural a pit descobert, feta sense complexos. I de coneixences mútues. Fou un miracle que en els quatre anys no passés res" (p.199). "Que els grans escoltessin els joves, i a l'inrevés, era cohesionar una societat cultural en perill d'extinció, a part de ser un plaer per a l'esperit" (p. 203).

SORPRESA

S'ha editat magníficament a Madrid, dins el llibre *Et deixaré les mans* (de tiratge reduït), el recull de totes les felicitacions nadalenques (1991-1999) de l'**Arxiu Montserrat Pujol**, amb il·lustracions i tot. Qui ho havia de dir! ["Benet tenia una germana", p. 58, ho podria ser, però no és de J.G.]

M. PUJOL TRADUÏDA A L'ANGLÈS, per Jeremy Ottewell, I A INTERNET

Pàgina web: <http://perso.wanadoo.es/msolius/monasterio/index.htm>

Beatiful cribs, rid the poor mortal / who feels enslaved of his anxiety.

All people who look upon you are struck by your beauty / and take away with them a memory of Solius that lives on.

DIVISA DELS JOCS FLORALS (1859): *PATRIA, FIDES, AMOR.*

DIVISA DELS JOCS CABDALS: PÀTRIA PÈTRIA, FE FERMA, AMOR A MORT.

Amb l'any 2001 a les portes, us desitgem de tot cor:

GRAN FELICITAT!: DEL TERCER MIL·LENNI, A L'ETERNITAT!